

Akademie múzických umění v Praze

Divadelní fakulta

Katedra filmové a televizní scénografie

Oponentský posudek

Magisterské práce

**Výtvarné zpracování scénáře
Mia Frank, Harry Winer: „The Seer“**

MgA. Kateřina Rašková

Oponent: Ing. arch. MgA. Radmila Iblová

Praha 9.6.2020

V úvodu bych ráda ocenila autorčin výběr námětu pro svoji diplomovou práci podle scénáře „The Seer“, který vypráví o tak důležitém historickém hrdinovi, jako je Pythagoras. Scénář navíc rozehrává děj do všech nejdůležitějších míst světové historie doby života Pythagora, a díky příběhu se dostáváme nejen do oblastí antického Řecka, Starověkého Egypta, ale i Perské říše. Velice kladně hodnotím rozsáhlost historického průzkumu, který autorka zpracovala ve své teoretické části. Výběr filmů, které jsou zpracovány v teoretické části, je nejen velmi dobrý, ale také i samotné rozborů všech filmů jsou zpracovány na vysoké úrovni jak faktografické, tak literární.

V inspiračních zdrojích, které byly využity k hledání výtvarného názoru na starověké kultury pro filmové zpracování prvního z těchto monumentálních děl Intolerance z roku 1916, autorka uvádí, že to byli romantičtí malíři a grafici konce 19. století, kteří stvořili imaginativní prostor historie civilizace.

Zajímalo by mne, zda jste zjišťovala, odkud čerpali svoji inspiraci tito malíři 19. století, jejichž vize předznamenalý výtvarnou inspiraci i pro všechna následující filmová díla s podobnou tematikou?

Po prostudování Vaší praktické části mne zaujalo Vaše rozhodnutí, že pro domy na Samu, kde se nachází Pythagorovo rodné město v roce cca 550 př.n.l., jste pro své návrhy čerpala z urbanismu mladších řeckých měst Delos a Olynthos, jejichž hlavní rozvoj ovšem nastal až po Pythagorově smrti. Z období života Pythagora existují do současnosti zachovalé základy např. města Gordion, které bylo centrem Perské Anatólie, a kde jsou k vidění jak oblázkové mozaiky, pravděpodobně jediná obecně známá technika dlažeb v této době, tak i fresková výzdoba.

Inspirace autorky k freskové výzdobě interiérů domů na Samu, čerpající z Pompejí, je též z mého pohledu místně i časově vzdálená době i místu života Pythagora. Minojská kultura, která byla v místě Eggejského moře jistě stále existující i v době 550 př.n.l., konkrétně např. velmi dobře zachovalá ve městě Akrotiri na Santorini, nabízí podle mého názoru místně i časově vhodnější inspirační předlohu. V referenčních fotografiích se tyto inspirační zdroje nacházejí, ale v návrzích samotných se již neobjevují. Je velmi těžké se rozhodovat v takovémto případě k inspiračním vlivům vlastního řešení, nicméně, jak sama autorka píše, náš současný svět nám nabízí neustále nové historické objevy a výzkumy, které mohou měnit naše navyklé vnímání historie a poučit následně i diváky o historii naší civilizace, která je nám nově dostupná a podrobně zpracovaná.

Zajímalo by mne, proč jste se pro vytvoření města Samos neinspirovala v perské a minojské kultuře, jejichž dochované památky jsou místně i časově Vašemu příběhu mnohem blíží?

Zpracované výtvarné obrazy tohoto návrhu jsou velmi působivé a výstižné, jsou dotazeny do velkých podrobností, které svědčí o autorčině pečlivém a propracovaném stylu a reprezentují osobitý styl Kateřiny Raškové. Magisterská práce je jako celek zpracována na vysoké profesionální úrovni a reprezentuje vysoké výtvarné kvality autorky.

Diplomová práce je kromě mého komentáře inspiračních použitých zdrojů výjimečná a zcela ojedinelá tím, jak autorka dokázala zpracovat takto náročný úkol v takovémto širokém uceleném rozsahu. Tato práce velmi suverénně dokazuje, že Kateřina Rašková je plně připravena na své budoucí povolání filmové scénografky.

Respektuji však, že inspirační zdroje jsou v plné kompetenci tvůrce, a tedy práci autorky hodnotím hodnocením A.

V Praze 9.6.2020

Ing. arch. MgA. Radmila Holová